

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 545. An, dum indulgentia concessa iis, qui contriti & confessi ecclesiam aliquam visitaverint, requiratur confessio actualis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

n. 19. Cordub. L. 5. q. 35. Suar. d. 57. S. 1. n. 4. Sa. v. indulg. n. 7. Bonac. l. c. n. 32. si verò concedatur cum limitatione brevis temporis, uti solet concedi in festo alienius Sancti, vel per ejus octavam, semel tantum obtineri poterit, quia illa temporis determinatio indicat intentionem Pontificis esse tantum unius indulgentiæ lucrationem; D. Thom. in addit. q. 35. a. 2. ad 4. Tolet. L. 6. c. 28. ad finem. Castrop. l. c. n. 16. Nav. Suar. Sa. ll. cit.

Quæst. 544. Num, qui opus injunctum exequitur tepidè seu remissè, vel ex aliqua circumstantia vitiatum, minus consequatur indulgentiæ, quam qui illud exequitur omnino honestè & ferventer?

REsp. sub distinctione: si non complet sufficientiam causa finalis, quia requirebatur opus honestè & ferventer factum, eo casu opus remissè executus non consequitur integram indulgentiam, secus est, si opus etiam tepidè factum finalem causam indulgentiæ concessæ complet (uti necessariò præsumendum, dum Pontifex indulgentiam absolutè concedit præstito simpliciter injuncto opere, cum Pontifex credat per opus injunctum, quomodocunque fiat, sufficientiam causæ finalis concessionis compleri, ne aliàs nullæ indulgentiæ moraliter certæ essent) tunc enim ob majorem vel minorem devotionem in executione operis exercitam nec major nec minor indulgentia obtinetur, sed semper æqualis, quia indulgentia non nititur devotione operis, sed legitima causâ liberalis donationis, ita ut effectum habeat solum ex voluntate donantis, ex postulantis qualemcunque executionem operis. ita Suar. d. 52. S. 8. à n. 3. Filliuc. tr. 8. c. 6. q. 14. n. 164. Grafis. de indulg. c. 5. n. 60. & alii quos citat & sequitur Castrop. n. 19. Neque his obstat, quòd in Extrav. antiquorum. de penit. & remiss. ait Bonifacius, postquam concessisset indulgentiam plenissimam visitantibus limina Apostolorum: *Unusquisque tamen plus merebitur & indulgentiam efficacius consequetur, qui Basilicam ipsam amplius & devotius visitaverit.* quia id intelligendum, quantum est ex se ex opere injuncto.

Quæst. 545. An dum indulgentia concessa iis, qui contriti & confessi Ecclesiam aliquam visitaverint, requiratur confessio actualis?

REsp. in hoc casu necessariò præmittenda non est confessio actualis ei, qui se nullo peccato mortali gravatum sentit, quia credendum non est, Pontificem verbis ita generalibus & communibus voluisse imponere lucrato indulgentias onus illud confessionis liberæ, unde si confessio absolutè expostulata, intelligi debet de obice ad indulgentiam supposito, Suar. l. c. S. 3. n. 5. Laym. L. 5. Sum. tr. 7. c. 6. du. 5. concl. 1. Castrop. l. c. n. 20. Bonac. de indulg. q. 1. p. 5. n. 7. referens alios. Necessariam tamen esse confessionem actualem, dum ea possibilis est (stante enim impossibilitate confessionis præsumi potest Papa nolle fidelem contritum privari indulgentiâ, ut Sa & Laym. ll. cit.) & non sufficere solam contritionem in voto, seu contritionem in eo, qui sibi conscius peccati non confessi consultius & securius esse asserunt Durand. in 4. dist. 20. q. 4. Navar. not. 18. Cajet. opusc. de indulg. c. 10. Cöninch. d. 12. du. 7. n. 38. Laym. l. c. Castrop. n. 21. & alii, eò quòd Papa postulet contritionem & confessionem, idque ideo, quod, licet

contritio perfecta tollat obicem peccati, sit tamen difficilis & incerta, & ut effectus indulgentiæ sit securior; ita Castrop. l. c. qui etsi fateatur sic consulendum fidelibus, ait tamen cum Suar. d. 50. S. 5. n. 10. Filliuc. l. c. n. 148. probabilissimum esse, ex dictis verbis non requiri confessionem, eò quòd Papa dictis verbis non videatur aliam diligentiam expostulare, quam quæ necessaria est, ut thesaurus ille Ecclesiæ applicari possit fidelibus, quòd fieri potest, si verè penitentiam agant, aut tametsi confessi non sint; quin inòd nomine contritionis venire quoque attritionem ait idem, apud quem vide plures hujus declarationes & limitationes.

Quæst. 546. Jubilæi nomen & initium unde, in quo differat ab indulgentia plenaria, & qualiter definiendum?

1. REsp. ad primum: Jubilæi nomen ab Hebræo nomine Jobolæus, quod Hebræis annus quinquagesimus remissionis, utpote quo servi donabantur libertate, relaxabantur delicta, prædia vendita ad antiquos possessores & exules in patriam, pristinamque libertatem revertebantur, significabat, ut constat ex num. ult. & Levit. 15. translatum est ad tempus gratiæ significandum.

2. Resp. ad secundum: Jubilæi usus etsi antiquissimus, extendaturque ab aliquibus ad tempora Apostolorum; à quo tamen Pontifice primò authenticè & in scriptis concessus, incertum est. Jubilæum Romanum centesimo quovis anno concessit Bonifac. VIII. Extrav. antiquorum. de penit. & remiss. Clem. VI. Extrav. unigenitus. eod. reduxit ad annum quinquagesimum. Sixtus IV. Extrav. quemadmodum tit. eod. ad annum 25. quòd ulque huc confirmarunt sequentes Pontifices, & in specie Gregor. XIII. in constit. Sua. 10. quæ incipit: *Dominus ac redemptor noster*, quam latè expendit Nav. notab. 31. & seq. de quibus vide Castrop. tr. 24. d. unic. p. 12. à n. 1.

3. Resp. ad tertium: differt Jubilæum ab indulgentia plenaria, quòd ultra hanc contineat facultates aliquas, v. g. potestatem absolvendi ab omnibus casibus seu peccatis & censuris reservatis, etiam ordinario & ipsi Papæ, modò absolvendus non sit excommunicatus à Judice, vel non excommunicatus, suspensus, interdictus, publicè & nominatim denunciatus, vel casus reservatus in Bulla cenzæ; ab his enim nisi in Bulla exprimantur, absolvendi potestatem non competere confessario affirmat cum pluribus Gobat. num. 247. quamvis hujus contrarium cum pluribus teneat Castrop. cit. p. 12. §. 2. n. 9. quem vide. Item potestatem vota quæcunque etiam juramento firmata, in alia etiam aliquando minoris valoris quàm actio voto promissa, exceptis votis castitatis perfectæ & religionis, uti & iis, quorum commutatio cedit in præjudicium tertii, à quo votum utpote cadens in ejus favorem, est acceptatum, cum potestas relaxandi tale votum in concessione generali non veniat, sed tacitè excepta intelligatur, Suar. de voto c. 15. n. 10. Gobat. num. 290. circa quam absolutionem, à reservatis & votorum commutationem lucrandi jubilæi causâ concessam plura dubia eruditè resoluta vide apud Castrop. tr. 24. de univ. p. 12. §. 3. à n. 5. per plures numeros sequentes.

4. Resp. ad quartum: Jubilæum definiti potest, quòd sit indulgentia plenaria à Summo Pontifice (utpote qui solus indulgentiam plenariam cæterisque favores in Jubilæo expressos concedere potest.